

„NA EVROPSKÉ POMĚRY JE TO TAM JINÝ SVĚT“

>> str. 4

VÝPIS ZE SCHŮZE RADY OBCE

Č. 4 KONANÉ DNE 15. 2. 2012

1. Zahájení, zpráva ověřovatelů zápisu, volba nových ověřovatelů zápisu.
Starosta obce Ing. Josef Herout přivítal přítomné a zahájil jednání Rady obce. Konstatoval, že Rada obce je usnášeníschopná, omluven Mgr. Tomáš Franc.
2. Kontrola usnesení
Přijatá usnesení jsou průběžně plněna.
3. Organizační záležitosti

✓ Usnesení č. 43
Rada obce schválila cenovou nabídku systému CODEXIS – dynamický přístup prostřednictvím internetu.

✓ Usnesení č. 46
Rada obce schválila zafinancování kulturních akcí knihovny Vrды pořádaných pro veřejnost ve dnech 5. 3. 2012 „Lali jóga s Hankou Luhanovou“ a 30. 3. 2012 „Kiko a tajemství papírového motýla“.

✓ Usnesení č. 48
Rada obce doporučila Zastupitelstvu obce záměr obce na prodej pozemků zájemcům:
a) p.č. 605 – zastavěná plocha o výměře 9 m² v k.ú. Vrды
b) p.č. 83/27 část – zastavěná plocha a nádvoří cca 20 × 3,5 m v k.ú. Dolní Bučice.

✓ Usnesení č. 49
Rada obce souhlasila na základě geometrického plánu pro rozdělení pozemku vyhotoveného geodetem s přípravou budoucího stavebního pozemku p.č. 247/114, 115, 116, 117 v k.ú. Horní Bučice.

✓ Usnesení č. 50
Rada obce vydala souhlasné stanovisko k žádosti pana M. P., trvale bytem Vrды o umístění fotovoltaického systému na střeše RD za účelem výroby elektrické energie pro vlastní potřebu.

✓ Usnesení č. 51
Rada obce schválila žádost Mgr. I. L. o pronájem tělocvičny dne 11. 3. 2012 od 8:30 do 12:30 hod. za účelem konání sportovní taneční akce – Zumby pro veřejnost.

✓ Usnesení č. 53
Rada obce schválila navýšení vkladu První konto na Kč 500 (původně 300 Kč), který obec věnuje nově narozenému občánkovi obce u příležitosti slavnostního aktu „Vítání občánků“.

Rada obce vzala na vědomí:

- ✓ rozvázání smlouvy o nájmu nebytových prostor v čp. 251 Dolní Bučice (poskytování masérských služeb) uzavřené se sl. V. M.
- ✓ zápis z jednání komise bytové a sociální dle přiložené přílohy
- ✓ žádost MO ČRS Vrды o poskytnutí finančního příspěvku na rok 2012; bude projednáno hromadně na nejbližším jednání ZO. -mly-

POZVÁNKA

Vážení spoluobčané,
zveme Vás na veřejné jednání Zastupitelstva obce Vrды, které se koná ve čtvrtek 8. března 2012 od 18:00 hodin v Zasedací síni OÚ ve Vrdech.

Z POLICEJNÍHO ZÁPISNÍKU

Z podvodu je podezřelý třiatřicetiletý muž z Východních Čech. Policisté z Čáslavi pracují s oznámením, že měl v říjnu minulého roku ve Vrdech od jiného muže převzít finanční obnos 36 700,- Kč jako půjčku na nákup kovového materiálu, který měl pak prý prodat se ziskem a zapůjčené peníze vrátit. Dlužnou částku se zavázal splatit v několika splátkách, ovšem to se nestalo a s poškozeným nekomunikuje.

nrap. Daniel Votroubek, por. Mgr. Vendulka Marečková
P ČR, Územní odbor Kutná Hora

RYBNÍČEK MÁ JMÉNO

Soutěž pro školáky je u konce. Název pro rybníček se našel. Bude se jmenovat rybníček Ve Vrbičkách. S návrhem přišla Nikola Pecharová (ZŠ Vrды). Po nezbytných legislativních úkonech bude termín křtu včas sdělen.
-jm, fk-

MÍSTNÍ KNIHOVNA VRDÝ

Otevírací doba:

PONĚLÍ / 7:00–10:00 / 16:30–19:30

STŘEDA / 10:00–13:00 / 16:30–19:30

PÁTEK / 16:00–18:00 / od 2. března

/ mimo prvních pátků v měsíci /

Kontakt:

telefon / 515 555 507 / knihovna

775 626 188 / soukromé

e-mail / knihovna@obecvrdy.cz

ROZŠÍŘENÍ SLUŽEB KNIHOVNY O ROZNÁŠKOVOU SLUŽBU

S účinností od 2. ledna 2012 byly zrušeny pobočky Místní knihovny Vrdy v Horních Bučicích a Zbyslavi. Bylo tak rozhodnuto z důvodu jejich nízké návštěvnosti v poměru k neúměrně vysokým provozním nákladům. Abychom jejich uzavření kompenzovali především starším občanům a těm, kteří ze zdravotních či jiných důvodů knihovnu v Dolních Bučicích navštěvovat nemohou, rozšiřujeme výpůjční službu knihovny o roznáškovou knih čtenářům, a to následovně:

Registrovaný čtenář
starší 65 let – zdarma

Registrovaný čtenář, zdravotně
znevýhodněný – zdarma

Registrovaný čtenář, ostatní – Kč 20
za jednu návštěvu

Platné od: 2. března 2012 (včetně)
Periodicita: vždy první pátek v měsíci, 16:00–18:00

Forma: na základě objednávky
knihovna zaveze čtenáře knihami až do domu, objednávku je možno učinit buď telefonicky nebo e-mailem (zavázání se týká místních částí obce Vrdy, tj. Dolních a Horních Bučic, Koudelova, Skovic, Vrdů a Zbyslavi – v abecedním pořadí)

Petra Horálková

pondělí 5. března, 13:00–13:45

Lali jóga s Hankou Luhanovou,

autorkou knihy Lali cvičí jógu:

cvičení jógy pro děti s rodiči

a s malou besedou o knize a józe

pátek 30. března, 13:00–13:45

Origami Markéty Pilátové,

autorky knihy Kiko a tajemství

papírového motýla:

autorské čtení spojené s výrobou

origami hvězdičky (autorka byla

nominována na Magnesii Literu

2011 v kategorii Kniha pro děti

a mládež)

Tyto akce jsou zdarma.

Z kapacitních důvodů si, prosím,

rezervujte místa nejdéle 5 dní

před každou akcí.

Obě knihy si můžete vypůjčit

v Místní knihovně Vrdy.

ZBYSLAVŠTÍ HASIČI SE BAVILI NA SVÉM ČTVRTÉM PLESE

To číslo se samozřejmě týká obnovené tradice. Kolik plesů uspořádali Zbyslavští dobrovolní hasiči v průběhu 120 let, po které zdejší sbor existuje, asi sotva někdo spočítá. Stejně jako v předchozích letech, byl i tentokrát sál hostince „U Bucků“ zaplněn téměř do posledního místa. Nálada byla dobrá, chuť bavit se nescházela nikomu, na odbyt šly i statky velmi pozemské – hostům se podařilo téměř beze zbytku zkonsumovat vše, co zdejší výčep nabízel. Vyvrcholením plesu byla soutěž, kterou pořadatelé nazvali „Bivojův oštěp“. Na (pravda, jen nakresleného) divočáka zaútočily hned tři dobrovolnice. Nakonec přece jen musel nastoupit muž, který si za svůj úspěšný hod vysloužil skutečného kňoura. Ale ani neúspěšné Bivojky neodešly s prázdnou. Získaly sice menší zvíře, ale konec konců ani králík není na pekáči špatný.

Karel Kropáček

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Srdečně gratulujeme těm, kteří oslavili svá jubilea v měsíci únoru 2012.

Přejeme jim vše nejlepší, hodně zdraví, štěstí a spokojenosti do dalších let.

Jana Špinarová
evidence obyvatel

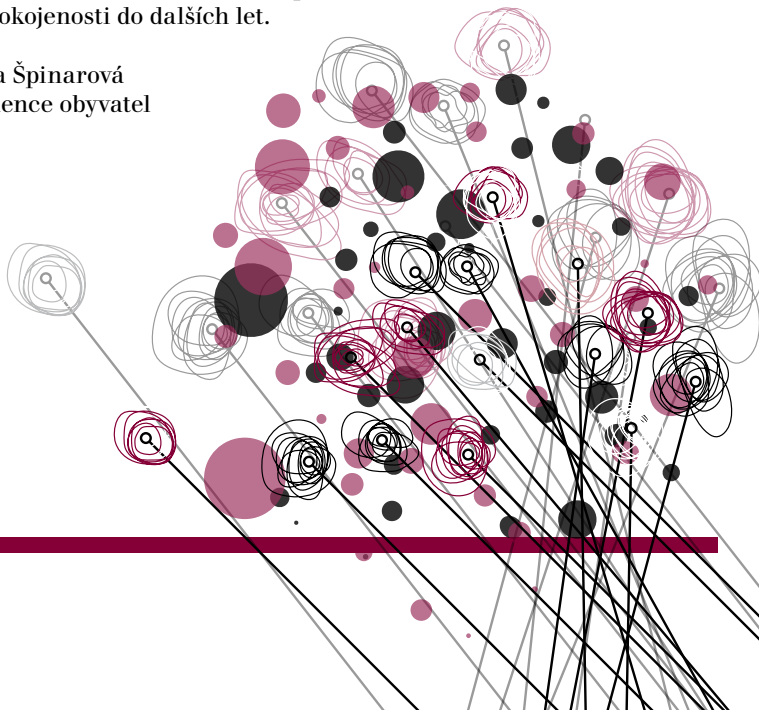
pan Ladislav Čochnář z Vrdů

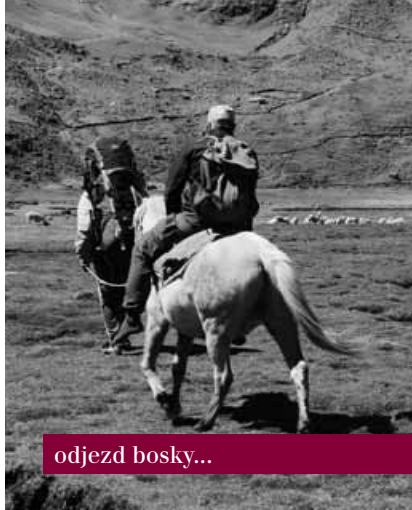
pan Josef Knap z Vrdů

pan Josef Koutný z Vrdů

pan Josef Kroulík z Vrdů

pan Rudolf Pavlas z Dolních Bučic

odjezd bosky...

...a následná akce kecky

pózování s morčetem

<< str. 1

jsme ochutnali volně rostoucí banány, pomeranče, čerstvé kafe a citrony. | Nad sytými zelenými fotografiemi se až tají dech. Naživo to musí být skutečná nádhra, když vás obklopují tisíce mohutných stromů a hustých keřových porostů a nad vámi se týčí monumentální zelené vrcholy hor. |

Pokračovali jsme dál v treku téměř bez turistů, za celou cestu jsme jich potkali asi jenom deset. Šli jsme stále podél řeky Urubamby, která je přítokem Amazonky. Na kopce kolem se moc vylézat nedalo. Postupně jsme dorazili opět do civilizace na konečnou zastávku vlaku, který projíždí i pod Machu Picchu. Po kolejích jsme po několika hodinách dorazili do turistického letoviska Aguas Calientes pod pevností Machu Picchu.

Jinak tu byl pěkný hic a extrémní vlhko. Teplo na tričko a na kraťasy. My jsme zde byli v dubnu a v květnu, což je jejich podzim. Právě končilo období dešťů, měli jsme štěstí, že se našel aspoň jeden den, kdy jsme nepromokli.

| Po obeznámení s peruánským klimatem Tomáš přešel k výkladu o incké pevnosti Machu Picchu. | Machu Picchu je nejslavnější incká pevnost, která byla objevena až na počátku dvacátého století a díky tomu je tak zachovalá. Do dneška se přesně neví, k čemu vlastně sloužila, je to na strašném kopci – čtyři sta metrů nad tou řekou.

K ruinám jsme vyrazili ještě za tmy, protože areál Machu Picchu se otevírá v šest hodin ráno. Platí se zde i na naše poměry vysoké vstupné a uvažuje se už i o omezení počtu návštěvníků, protože se terasy pod tisíci turistů, které Machu Picchu denně navštíví, začínají sesouvat.

Travnaté plochy pevnosti spásají lamy, které na rozdíl od ovčí trávu ukusují a nevytrhávají, takže nevznikají holá místa a nedochází k takové erozi.

Dvě stě výškových metrů nad Machu Picchu je ještě kopeček Huayna Picchu, i tady jsou pozůstatky obydlí, ač se to zdá vzhledem k nedostupnosti terénu nemožné. Vedla tam úzká, klikatá cestička velkým srázem. Může tam vystoupit

pouze dvě stě lidí za den. To byl další důvod, proč jsme vyrazili takhle brzo. Kdo se včas nezapiše do návštěvní knihy, už ho tam nepustí.

| Z „kopečku“ nad Machu Picchu je vyfocena celá pevnost. Skupina pěti dobrodruhů musela za den vystoupat stovky výškových metrů. Jejich odměnou jsou právě ty pohledy z výšin na krásy peruánské kultury a přírody. |

Na další trek jsme se posunuli pár set kilometrů od Cuzca. Nastupovali jsme ve třech tisících metrech a spali jsme ve čtyřech tisících, takže jsme trochu bojovali s výškou, ale později jsme bojovali i s jinými věcmi. Zároveň to byla moje první a poslední noc na plánovaném treku, protože mi na tomto místě ukradli boty ze stanu. Stan byl zapnutý, boty jsem měl v předšince a prostě zmizely a s nimi i jeden cepín a hrnek.

| Publikum se baví nad veselou historkou o ukradených botách, ale je vidět, že i když to s odstupem času už bere Tomáš s humorem, v tu chvíli uprostřed peruánské přírody daleko od civilizace to byl problém. |

Ze začátku jsem si pohrával s myšlenkou, že bych šel naboso. Ale to, co vypadalo jako pěkná zelená travička, byl hodně pichlavý mech. Tráva zde už moc nerostla, bylo to hodně vysoko a přes noc dost mrzlo. Chvilku jsme báдали, co budeme dělat dál. Nakonec se to vyřešilo tak, že jsme čekali půl dne na místňáka (pozn. místního obyvatele) až se bude vracet zpátky z vesnice, svezl mě

na koni k němu domů a půjčil mi nějaké boty. Každopádně nechtěl přetěžovat svoji herku, takže mi vzal i můj batoh a já ten jeho. Kousek jsme pokračovali v plánovaném treku, dorazili jsme do malé osady, kde jsem si vypůjčil plátěnky. Tady jsme se já a Markéta rozloučili s kluky, kteří pokračovali dále v šestidenním treku. My jsme sešli dolů do vesnice, kde jsme na ně počkali. Tady jsem měl v depozitu uložené svoje sandále. Majiteli plátének jsem dal na boty zálohu s tím, že mu je později donesu a on mi ji zase vrátí. Další den jsem za ním vyrazil s keckami, ale v baráčku nikdo nebyl. Kecky jsem mu nechal na prahu a bylo po záloze. V druhém největším peruánském městě se mi podařilo sehnat boty z bazaru. I když to nebyla úplně moje velikost, byl to skoro zázrak, protože outdoor se v Peru moc nepěstuje.

| Veselá historka o ukradených botách všechny přítomné skutečně pobavila. Vzápětí propukla další salva smíchu, když Tomáš nad fotkou několika morčat, která pojídala trávu ve výběhu, odhalil místní gastronomické zvyky. |

V Peru tedy jedí morčata, je to pro ně slavnostní jídlo. My jsme je samozřejmě také okusili, chutnají obdobně jako náš králík. Kromě morčat jsme měli možnost ozkoušet i různé druhy kukuřice a brambor. V jedné z oblastí bylo zvykem namáčet brambory do jílu smíchaného s vodou. Jíl sloužil jako náhražka omáčky, až taková tam byla chudoba. Markéta tuhle specialitu ochutnávala a bylo to takové nasládlé. Já jsem se v tu

plovoucí ostrovy

dobu potýkal se střevními problémy. Co se týká zažívacích problémů, tak se vystřídal během našeho pobytu u všech. Nedá se ani přesně určit, z čeho vznikaly. Vždycky je chytnul jeden, týden se ho držely a pak další. Hygiena je tam trošičku někde jinde.

Plovoucí ostrovy na jezeře Titicaca

| Další peruánské zvyklosti objevila pětice cestovatelů i v oblasti jezera Titicaca, což je největší jezero v Jižní Americe a největší vysokohorské splavné jezero na světě, které leží v nadmořské výšce 3 821 metrů. | Ještě před sto lety zde lidé žili na plovoucích ostrovech z rákosu totora, na které se přestěhovali, aby na ně nikdo nemohl. Byli na nich v bezpečí, protože jezero je hodně hluboké. Místní obyvatelé tyto ostrovy stále budují, ale už pouze jako turistickou atrakci, trvale na nich už nežijí. Rákosové ostrovy zespoda postupem času odehnívají. Domorodci jim prodlouží životnost pokládáním dalších vrstev rákosu, ale nejde to takhle do nekonečna. Na ostrovech mají z rákosu zbudované skromné příbytky. Dělají si v nich i ohně, vaří na takových ohlazených, plochých kamenech. Živí se hlavně rybolovem, ale jedí i zmíněný rákos.

Další zastávkou byl jen jeden kilometr široký a téměř sedm kilometrů dlouhý ostrov Taquile s předinckými terasami.

Ostrov Taquile na jezeře Titicaca je známý tím, že se na něm zachovala svébytná kultura. Navštěvuje ho hodně zájezdů. Jeden český průvodce nám doporučil, abychom zde zůstali přes noc, až všichni turisté odjedou. Je fakt, že pak byl ostrov daleko klidnější a autentičtější. Lidé se opravdu nikam nehnali, ale jejich nelehký způsob života byl zřejmý na každém kroku. Okolo celého ostrova mají na srázích opět zemědělské terasy. Na brzký východ slunce nad jezerem Titicaca nás na jedné z nich vzbudil kolibřík, který za letu vydává podobný zvuk jako třeba chroust.

| Po celou dobu přespávali tito dobrodruzi především pod širákem nebo ve stanech, které si nosili v batohu, a tak

nejenže ušetřili, ale také občas zažili kromě nádherných východů a západů slunce i neobvyklé probuzení. |

Býčí zápasy v Arequipě

Potom jsme se přesunuli do další části Peru, více na jih do druhého největšího města Arequipa. Cestovali jsme autobusem. Dálkové autobusy, které jezdí přes noc, jsou většinou pohodlné a dá se v nich opravdu lehnout, sklopit sedačky a natáhnout nohy. Místními kodrcáky už to bylo horší.

Arequipa je jedno z nejhezčích peruánských měst. Je celé postaveno z bílého kamene. Dominantou v okolí je sopka El Misti a vpravo od ní sopka Chachani, která má něco přes šest tisíc metrů. Říká se o ní, že je jedna z nejlehčích šestitisícovek, protože se dá autem dojet skoro až pod vrchol. Za den se dá zvládnout cesta nahoru i dolů, nejde se po žádném ledovci, ale po sopečném prachu. | Vypráví s lehkým opovržením v hlase Tomáš, který si raději při výstupu na vrchol sáhne na dno sil, než aby byl na treku něčeho ušetřen. |

V Arequipě jsme navštívili jeden z nejstarších peruánských klášterů, který byl zpřístupněn až v padesátých letech minulého století. Jsou na něm vidět všechny stavební styly, které se prostrídaly od 16. století. Klášter byl zajímavý i tím, že do něj vstupovaly dcery z bohatých

španělských rodů. Každá z jeptišek, navzdory tomu, že by měla v klášteře žít v askezi, měla čtyři pět otrokyň, většinou černých. Tento systém fungovalo ještě před sto padesáti lety.

Arequipa je také známá býčími zápasy. Na rozdíl od těch španělských, kdy je to člověk versus býk, tady je to býk proti býkovi. Zápasy nejsou, na rozdíl od těch španělských, vůbec krvavé. Býk pro ně znamená obrovský majetek. Vítěz se pozná podle toho, že se jeden býk postaví bokem a tím dá najevo, že nechce bojovat. Když už dojde k boji, což je zhruba u tří z pěti zápasů, tak po třiceti sekundách jeden z nich uteče. | Popisuje To-

mas, máš až s úžasem zážitek z býčích zápasů, kterých se v Arequipě zúčastnil. |

Tajemné obrazce kmene Nazca

Z jihu jsme se přesunuli dále na sever k náhorní plošině Nazca, která je známá svými obrazci. Nakonec jsme se rozhodli, že nad nimi letadlem nepoletíme, protože to bylo dost finančně náročné, ale využili jsme vyhlídkovou věž, ze které byly obrazce také dobře vidět. Kromě obrazců představujících většinou zvířata byly na plošině i čáry různých šířek od desítek centimetrů po metry. Existence obrazců byla zjištěna, až když nad nimi přeletěli letadlem. Do té doby však byly některé z nich zničeny při výstavbě silnice Panamericana. Čáry byly vytvořeny vybíráním kamenů. Nafoukaný písek, který se v obrazcích usazuje, vše už jen zvýrazní. Kultura Nazca vznikla na počátku našeho letopočtu, později si ji podmanili Inkové. Město Nazca leželo na jih od Limy. Odtud jsme se přesunuli do severní části Peru, která je vyhlášena díky přírodním krásám vysokohorské krajiny. Turisticky je v Peru nejnavštěvovanější jih a horolezecky sever. Naším hlavním cílem bylo vystoupit na jeden z vrcholů Huascaránu (pozn. nejvyšší hora Peru, 6 768 m. n. m.).

Nejkrásnější trek na světě

Naše hlavní základna na severu bylo městečko Yungay, které leží pod Huascaránem. V kraji je vyhlášené svými obrovskými trhy pořádanými dvakrát do týdne. Dá se tu sehnat opravdu všechno přes potraviny, drogerii až po železářství. Navštívili jsme i zbytky původního Yungay, které bylo zavaleno kamenno-ledovou lavinou v roce 1970. V této lavině zahynula i česká expedice. Tehdy došlo k zemětřesení a zřítila se část vrcholu Huascarán. Lavina dosáhla takových rozměrů, že pohřbila celé Yungay vzdálené pět kilometrů. Byl to takový nešťastný den, protože zrovna probíhaly zmíněné trhy. Neexistovala rodina, které by tam někdo nezahynul. Jediné co vydrželo, byla socha Ježíše postavená na kopci.

V Yungay jsme bydleli u jedné paní, která má hrozně ráda Čechy. Kromě Huascaránu je cílem Čechů i pomník české expedice u jezera Llanganuco. Paní domácí nám vařila samé speciality, kromě jiného „brambory pikante“ a obalené, částečně vykostěné morče. Byla to dobrota, pochutnali jsme si o to víc, že jsme předchozí týden strávili v horách, kde jsme trochu vyhládli. Její oblíbená věta byla „ne pivo – ne Čech“ a používala spoustu českých slovíček, což bylo příjemné.

Odtamtud jsme se vydali na jeden z nejkrásnějších treků na světě Santa Cruz, kde se jde kolem vyhlášeného kopce Alpamayo. Ale myslím, že tam byly špice větší a náročnější. Za každým zdolaným sedlem nás čekala úplně jiná krajina, třeba takový pohádkový les s pohádkovými jezírky. Tím, že to byl nejproslulejší trek, tam bylo taky spoustu komerčních výprav, kterým nosili jídlo a věci oslci, k dispozici měly i vlastní kuchaře.

[Všechny své dojmy z nekrásnějšího treku na světě dokládá Tomáš fotografiemi, na kterých je opravdu zachycena pohádková vysokohorská krajina a Tomáš přidává k dobru další veselou historku z cest.]

V závěrečné části treku se k nám přidala malá holčička. Nevypadala, že by nějak strádala a trpěla, každopádně celou dobu žebrala, jestli nemáme nějaké bonbóny, čokolády. My už jsme nic neměli, sami jsme byli docela vyjezení, bylo to celkem protivné. Mířila do školy okolo deváté desáté, ale tím se nijak neznervožňovala.

Dalším trekem byl Huayhuash, jeden z nejtěžších a nejdelších. Běžně trvá deset dní, my jsme ho dali za šest. Potřebovali jsme šetřit čas na Huascarán. Bylo to náročnější, ale stálo to za to. Nikde nikdo a krásné východy a západy

slunce. Trochu mrzlo, takže jsme si večer vždy rychle uvařili a jídlo jsme snědli ve stanu, venku už se to nedalo. S výškou jsme už skoro nebojovali, byli jsme už dobře aklimatizovaní. Od začátku pobytu jsme se pohybovali ve třech a půl tisících metrech, takže pak nastaly trochu problémy až v některých sedlech okolo pěti tisíc. Na evropské poměry je to tam jiný svět, těžko se dá s něčím srovnávat. Denně jsme dávali tak dvě sedla. Příjemné bylo, že když jsme vždycky vylezli do sedla, tak se před námi odhalilo další údolí, z čehož vznikaly až takové kýčovitě fotky.

[Tomáš popisuje výstupy s takovou lehkostí, až se zdá, že to byla příjemná procházka po horách, ale v obličeji jeho přítelkyně Markéty, která ho po celou dobu jeho vyprávění podporuje, je znát, že dát dvě sedla denně je fyzicky velice náročné i pro zkušené horolezce.]

Přestože to byl národní park, tak se tam neplatilo vstupné. Místní obyvatelé nás ale směli kasírovat za přechod přes svoje území, jak uznali za vhodné. My jsme tam naštěstí nebyli v turistické sezóně, takže jsme z toho vyšli celkem levně. Celý trek stál zhruba osm set našich korun na osobu. Začalo to úplně nevinně tím, že jsme zaplatili stovku, pak další stovku a jak se šlo šest dní, nasčítalo se to na takovouhle sumu.

Sněhové království na Cordillera Blanca

Prvním skutečným výstupem byla hora Pisco se svými pěti tisíci sedmi sty padesáti dvěma metry. Byl to nejdostupnější a přitom hodně zajímavý kopec. Proti evropským poměrům na něm bylo příjemně prázdné. Nastupovali jsme sami. První den jsme se údolím dostali k obrovské moréně, kterou jsme museli přelézt. Kempovali jsme ve druhém a zároveň posledním výškovém kempu nad

morénou, kde byla postavená i kamenná „kuchynka“ v závětří. Další den jsme vstávali ve tři a ve čtyři ráno jsme vyrazili. Spali jsme těsně pod ledovcem, takže nástup byl docela rychlý a jednoduchý. Po pár prvních krocích na ledovci jsme se navázali na lano. Ze začátku byla cesta po ledovci bez trhlin, později to začalo být zajímavější. Nebylo tam nic extra nebezpečného, žádné přeskokování trhlin. Pod vrcholem jsme opět viděli Alpamayo a tentokrát i Pyramidu, což byl podle nás asi nejzajímavější kopec v okolí. Byl to pěkný, kvalitní výstup s nádherným výhledem na okolní proslulé velikány. Nešli jsme tam úplně nadarmo. Když jsme scházeli dolů, udělalo se krásně jasno a vypadalo to jako ledové království.

| S lehkým zklamáním v hlase Tomáš Dvořák objasňuje důvod, proč změnili plán trasy a vynechali nejvyšší horu Peru. |

Na Huascarán jsme nakonec nešli, protože tam napadlo hodně čerstvého sněhu a padaly laviny. V tu dobu na Huascarán nikdo nelezl a místní nám doporučovali, že to bude ke slezení až tak za měsíc. Proto jsme se rozhodli pro horu Chopicalqui (6 354 m) hned vedle. Tam jsme vyrazili už jen ve třech, měl to být podnik na čtyři dny. Kvůli zátěži jsme vzali jen malý stan pro dva, takže jsme si to „užili“. Závěrečný výstup na vrchol Chopicalqui vedl po pravém hřebeni, tam už

jsem ale bohužel nebyl. Druhý výškový kemp ležel pod převějí v pěti a půl tisících metrech. Já jsem tady v tom kempu zůstal, nemohl jsem ani vstát, došla mi štáva a necítil jsem se už na výstup na vrchol. Kluci mě tam museli nechat, vyčvakli to nahoru, já jsem se mezitím pořádně vyspal. Když se vraceli, už jsem byl v pohodě, zabalili jsme stan a vyrazili zpět. **Paláce předinckých králů z nepálených cihel** Já jsem tím přišel o tenhle kopec, ale nelituji toho.

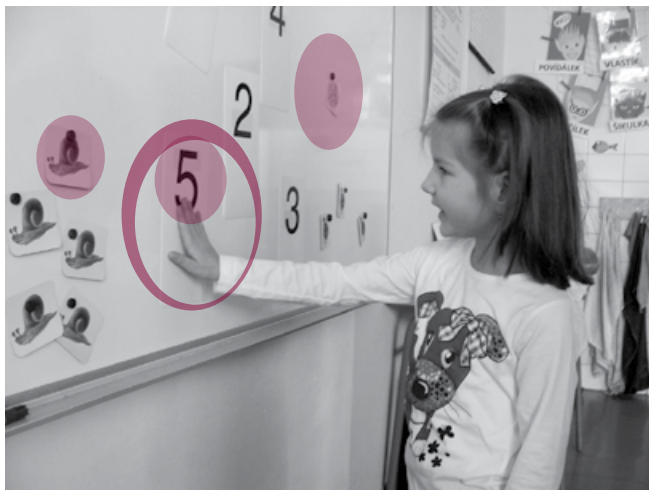
| Zasněžené vrcholy šestitisícovek střídají ruiny chrámů z hlíny. Poslední dny v Peru strávila skupina horolezců mezi památkami a na pobřeží Pacifiku. | Opustili jsme hory a zajeli jsme k pobřeží Tichého oceánu, které už není tak turisticky navštěvované. Myslím, že je to chyba, protože stojí za to. Byli jsme se podívat i po památkách, konkrétně do Chrámu Slunce a Měsíce, což jsou největší pyramidy na světě postavené z nepálených cihel. Občasným deštěm se z pyramid bohužel stává jen kopec bláta. Pyramidy jsou tedy dost zničené vodou, ale i vykrádači hrobek. Dále jsme se přesunuli o několik kilometrů dále do největšího města postaveného z nepálených cihel Chan Chan, respektive do jeho zbytků. Má dvacet kilometrů čtverečních a opět tam platilo, že si každý vládce musel postavit vlastní palác. Díky tomu město dosáhlo takových rozměrů.

Nyní toho z něj kvůli dešti také moc nezbylo. Na některých místech se však zachovaly krásně propracované reliéfy. Zbytky města jsou památkou UNESCO. Všechny tyto památky ležely v poušti, proto zde prší pouze zřídka a památky se dochovaly až dodnes.

A protože nám zbylo do odletu ještě pět dní, které jsme ušetřili tím, že se nedalo vystoupit na Huascarán, tak jsme se z památek přesunuli opravdu až na pobřeží. Městečko Trujillo je vyhlášené jako surfařská oblast, ani my jsme neodolali. O surfování jsme nic nevěděli, takže nás proudy většinou zatáhly do zátoky blbců, kde jsme se vymrzli v patnácti stupňové vodě v neoprenech snažili dvacet třicet minut chytit vlnu. Mezi námi jezdili místňáci jen tak v plavkách a tričku a dělali na prkně stojky. Dvanáctiletí kluci jezdili na prkně ve třech, různě tam přebíhali a my si na to nebyli schopní ani stoupnout. A když už se nám na to podařilo, tak to byla jízda o deseti metrech zakončená pádem. Jako bonus jsme ještě dostali nafackováno od prkna. Bylo to dobré na vyzkoušení a není to špatný sport. U Pacifiku jsme si užili poslední západ slunce a letěli domů.

| A protože je Tomáš Dvořák skutečně zapálený cestovatel, můžeme se za rok či dva těšit na další zážitky z nějaké exotické a nám tolik vzdálené země. |

Zuzana Lebdušková

ZÁPIS BUDOUČÍCH PRVNÁČKŮ

V pátek 27. 1. 2012 jsme přivítali v Základní škole ve Vrdech budoucí prvňáčky. V letošním roce jsme připravili jejich zápis do první třídy netradičně. Všechny děti dostaly hned při příchodu kartičku a ujali se jich naši nejstarší žáci, z nichž někteří se od září stanou patrony prvňáčků, v rámci projektu Děti učí děti. Ti je provedli po škole, kde bylo připraveno pět jednoduchých úkolů. Za jejich splnění byli naši malí návštěvníci odměněni barevným tiskátkem. Teprve s takto vyplněnou kartičkou postoupily děti ke skutečnému zápisu. Touto aktivitou jsme chtěli u příchozích dětí rozptýlit trému, která je jistě provázela, a zároveň ukázat jim i jejich rodičům alespoň některé učebny naší školy. Myslíme si, že zápis proběhl ve velmi příjemné atmosféře. Chceme proto vyjádřit poděkování také všem žákům, kteří nám pomohli při přípravě i vlastní realizaci zápisu.

Všem budoucím prvňáčkům přejeme mnoho úspěchů, příjemných zážitků, spoustu nového poznání i navázání nových kamarádství a těšíme se na ně 1. září.

Mgr. Jaroslava Polgárová

PŘIVÍTEJTE JARO S NÁMI!

Vyzýváme občany ke zhotovení výrobků s velikonoční tematikou, které budou prezentovány na velikonoční výstavě v měsíci dubnu 2012. Fantazii se meze nekladou! Těšíme se na Vás!

Jana Špinarová
sekretariát OÚ (tel.: 327 397 221)
Marie Prokopová
organizátor výstavy (tel.: 720 619 961)

ÚSPĚCH NAŠICH FLORBALISTŮ

Dne 27. 1. 2012 se uskutečnilo Oblastní kolo ve florbalu pro žáky 8. a 9. ročníků v Žehušicích. Naši školu reprezentovali tito žáci: Lukáš Vavřina, Filip Vocl, Radek Toman, Petr Sýkora, Patrik Růžička, František Kváč, Matěj Hurda, Zdeněk Kratochvíl a Matouš Franc. Ve čtyřech zápasech dokázali porazit všechny soupeře (ZŠ Sadová, ZŠ Masarykova, ZŠ Žehušice a Gymnázium Čáslav) a obsadili 1. místo. Postupují tak do okresního kola, které proběhne 9. února 2012 v Kutné Hoře.

K dosaženému krásnému výsledku gratulujeme a přejeme hodně sportovních úspěchů v dalších soutěžích. Zároveň patří naše poděkování za vzornou reprezentaci školy i dívkám, které soutěžily ve své kategorii, a současně paní učitelce Ludmile Francové za vedení všech florbalistů při jejich přípravě.

Mgr. Jaroslava Polgárová

MASOPUST

Je to třídní lidový svátek, který ve své podstatě sice nemá nic společného s liturgií, ale přesto je podřízen běhu církevního kalendáře. Slavil se ve dnech předcházejících Popeleční středě, kterou začíná čtyřicetidenní půst před Velikonocemi. Protože datum Velikonoc je pohyblivé, byl pohyblivým svátkem i masopust. U nás je masopust od 19. století spojen se zabíjačkami, tanečními zábavami a v úterý před Popeleční středou s obchůzkami maškar. Silná je masopustní tradice v Německu, kde je masopust považován za jeden z nejvýznamnějších svátků v roce. Masopustu se účastní tyto masky: Mládenec, myslivec, Esmeralda, cikánka, slamák, kočí, sedlák, Turek, kovář, ženich a nevěsta, noc, lazebník, lauf, medvěď, medvěd, indián, žid, ras, holič, kominík, chirurgie, vodník, čert, pupkáč, policajti, kameraman, děvka, tanečník, selka, baletka. Jak se slaví masopust? K veselé tradici masopustních maškar patří smích i výsměch, mladé paní tancují s medvědem, aby do rodiny přibýlo miminko. Ale zrovna tak karnevalové masky mohou a mají parodovat souseda, starostu, poslance, událost, historii či televizní seriál. Taneční zábava končila o půlnoci, kdy musely všechny nástroje utichnout, a za všeobecného žalu se pochovala basa. Od roku 1969 není žádná zmínka o masopustu v Horních Bučicích, tudíž se domníváme, že tradice se začala obnovovat až v roce 2010. Tento rok se masopust konal již podruhé. Mezi hlavní pořadatele patří Ivana Hůlová a její JK IVAHU.

Kateřina Antošová
a Kristýna Břeňová, ZŠ Vrdy

<http://putovaniprostoremacasem.cz/zapojene-skoly/zs-vrdy/zpravy11#a496>

PUTOVÁNÍ PROSTOREM A ČASEM JE VE FINÁLE

Žáci šestnácti škol se setkali v pátek 27. ledna ve finálním kole projektu Putování prostorem a časem v kutnohorském Tylově divadle, aby zde prezentovali výsledky své tříleté práce. Zároveň zde proběhl křest knížky a vernisáž výstavy fotografií o proměnách krajiny. Výstupem projektu je stejnojmenná výpravná publikace Putování prostorem a časem, kterou vydala kutnohorská pobočka Ekodomov o.s. společně se Střediskem ekologické výchovy a etiky Rýchory – SEVER Brontosaurus Krkonoše 2011 v Horním Maršově. Za redakci Obecních listů bych rád poděkoval autorskému kolektivu ZŠ Vrdy pod pedagogickým vedením Ing. Ludmily Kebzové a Mgr. Václavy Nádvorníkové za příkladnou reprezentaci obce v nelehké konkurenci škol z Kutnohorska, Čáslavska, Kolínska, Krkonoše a Podkrkonoší. Autory textu a fotografií o obci Vrdy jsou: Kateřina Antošová, Valentina Bilinová, Kristýna Břeňová, Gabriela Církvová, Pavla Církvová, Veronika Csongárová, Karolína Čížková, Veronika Dubnová, Šárka Dušková, Aneta Hájková, Veronika Hudečková, Bohuslav Jirman, Jan Knittich, Kristýna Kořínková, Lukáš Kosejk, Kristýna Lengálová, Aleš Liberský, Natálie Miláčková, Kristýna Plšková, Jan Pospíšil, Pavla Skalická, Kristýna Třísková, Lukáš Vavřina, Lukáš Váša, Jan Veřas a Adriana Veřasová. Gratulujeme!

-jm-

Z VÝSTAVY RC MODELŮ A PLASTIKOVÝCH MODELŮ

V roce 1985 jsem poprvé vystavoval ve Vrdech plastikové modely letadel. V této době byl činný i kroužek modelářů za mého vedení. Po 27 letech jsme si s Radkem Loužilem splnili sen a zorganizovali další výstavu modelů letadel. Ostatní modely nám zapůjčili členové klubu z Čáslavi, z letiště Chotusice a letečtí RC modeláři LMK ze Skovce. Výstavu jsme otevřeli 11. 2. a pro velký zájem se protáhla až do pondělí 13. února. Návštěvníci, kterých bylo asi 250, si mohli prohlédnout modely letadel od 1. světové války až po současnost včetně modelů tanků. Výstavu navštívili zájemci všech věkových kategorií a každý se měl na co dívat.

Děkujeme tímto Obecnímu úřadu Vrды, který nám poskytl prostory a místostarostovi panu M. Mlynkovi za pomoc při organizaci výstavy.

Michal Hospodka st.

Počasí přeje především zimním sportům, a tudíž letečtí modeláři ve volných chvílích zimního odpočinku staví své nové létající modely a chystají je k jarním zalétávacím zkouškám.

popřípadě vyhlíží zpoza oken, zda se ne- najde chvilka na provětrání rádiem ří- zených letounů. Plastikový modeláři v čele s panem Radkem Loužilem a Mi- chalem Hospodkou přivezli na výstavu několik desítek překrásně provedených modelů letecké a pozemní vojenské techniky. Již na první pohled i laika mu- selo zaujmout kvalitní zpracování vysta- vovaných plastikových modelů a snad každý z nás se zamyslel, kolik desítek, možná i stovek hodin tito nadšenci musí strávit nad svými krásnými modely, než nám je mohou v plné kráse předvést. Ne- dílnou součástí výstavy byly funkční, rá- diem řízené modely letadel RC mode- lářů z poměrně mladého leteckého modelářského klubu Sko- vice, který reprezentovali především modeláři Roman Krejčí, David Nekola, Martin Kosík a Lubomír Kuba. Výstavní pro- stor nám bohužel nedovolil předvést modely obřích RC letadel našeho klubu, přesto jsme se snažili Vám přiblížit část han- gárů našich letounů, jež brázdí vzdušný prostor letiště Sko- vice. Expozice zahrnovala elektrolety klasické konstrukce, dmychadlové stíhací letouny, 3D akrobatické modely, mo- dely letadel combat soutěží, vrtulníky řady 450 a mnoho dal- ších modelů letadel, které stavíme od základu dle plánů a vý- kresů, nebo z dostupných stavebnic. Nejmenší vystavený lé- tající model byla konstrukční polomaketa letounu vytvořená podle skutečné předlohy z roku 1917 – Fokker Dr1. Tato po- lomaketa váží pouhých 680 g a má 740 mm rozpětí křídel. O to těžší je její pilotáž. Oproti tomu jsme zde mohli vidět největší model výstavy – model Jana Sodomky, jehož předlo- hou se stal skutečný letoun navržený pro použití v zeměděl- ství, a to Piper Pawnee 40. Polomaketa tohoto konstrukčního modelu váží 4 kg a má rozpětí 2032 mm. Jako skutečný mo- del umí za letu práskovat a letový projev je velmi realistický. Návštěvníci výstavy, především z řad dětí, se také nechali zlá- kat k létání na leteckém RC simulátoru, a tak si mohli vy- zkoušet jaké to je řídit letecké modely. V neposlední řadě bych rád zmínil, že naší výstavu navštívil pan podplukovník ve vý- službě Josef Novotný, pilot nadzvukových letounů, který velmi ochotně a vřele diskutoval o lásce k létání. Věřím, že usku- tečněná výstava se stane každoroční tradicí v naší obci. Zá- roveň zveme všechny příznivce leteckého modelářství k od- počinku a povídání si o létání na našem Skovickém letišti.

Více na www.lmk-skovice.ic.cz

Jaroslav Šedivý, předseda LMK Skovice

ZIMNÍ PŘÍPRAVA PŘÍPRAVEK

Nízké únorové teploty a přírodní led na kluzišti Slavoje vy- užili, kromě domácí mládeže, i fotbalisté mladších a star- ších přípravek. Ti opustili vyhřáté tělocvičny, vyměnili ko- pačky za brusle a věnovali se půldruhé hodiny trvajícímu tréninku. Byla to příjemná změna. Na ledě si zahráli hokej a vedli si stejně zdatně jako na zeleném trávníku.

Josef Papoušek, trenér

LEDNÍ HOKEJ VE VRDECH

Deset hráčů se dvěma brankáři bývalého mužstva HC Slavia Vinaře se o sobotním dopoledním 11. února sešlo mezi mantinely lední plochy na stadionu ve Vrdech. „Scházíme se jinak každý víkend na zimáku v Kutné Hoře, a snažíme se stále udržovat v kondici. Na hokej přijede i dvacet hráčů“ sdělil Pavel Dalešický, pořadatel utkání. Pamětníci si při tom zavzpomínali na sezónu 1977–78, kdy se ve Vrdech ještě lední hokej aktivně hrál. Jak zápas nakonec dopadl, není důležité. Nám divákům připomenul opravdovou hokejovou atmosféru a hráčům přichystal příjemné chvíle na ledě. -jm-

KLUZIŠTĚ

Vydatné mrazy začátkem února vedly ke zprovoznění veřejného kluziště ve sportovním areálu Slavoje Vrdy. K dispozici byla šatna s příslušenstvím. Podával se zdarma teplý čaj. -jm-

ZUMBA, KAM SE PODÍVÁŠ

Po čtrnácté jsme nejen členky TJ Slavoje zahájily sportovní a taneční dění ve Vrdech. Každým rokem se k nám již tradičně sjíždějí nadšenci aerobiku, zumbi i pilates. Zumba způsobila ve světě doslova revoluci skupinového cvičení. Tato unikátní forma energického pohybu kombinující prvky latinskoamerických tanců a aerobiku přitom vznikla zcela náhodou. Vše způsobil kolumbijský tanečník a choreograf Alberto „Beto“ Perez, který si na svou hodinu aerobiku zapomněl kazetu s hudbou... V improvizované hodině pomocí rádia vznikla tato taneční fitness hodina. To, že zumba kombinuje rychlé a pomalé rytmy jistě víme, ale nejdůležitější je účinnost a zábava. Kardiocvičení se složkami posilovacího a tvarovacího programu spaluje u někoho až 1300 kalorií. Pokud je správně držena tepová frekvence, nedochází jen ke spalování cukrů, ale i tuků. Další účinné cvičení, které ženy uvítaly v místní tělocvičně je pilates, který Vám pomůže při obtížích a bolestech zad a páteře. Zakladatelem byl Joseph Hubertus Pilates, který doposud žije v Americe a jeho sedm následovníků dále šíří jeho metodu. Jeden z nich Ron Fletcher přidal techniku Towel Work, kterou si též vyzkoušíte. Vaše Iveta

Deset důvodů proč cvičit pilates

1. Získáte ploché břicho a štíhlý pas
2. Zbavíte se tukových polštářů
3. Odstraníte bolesti zad
4. Pořídíte si dlouhé a štíhlé svaly
5. Zpevníte si tělo a zlepšíte jeho držení
6. Zbavíte se stresu a únavy
7. Naučíte se správně dýchat
8. Odstraníte svalové disbalance
9. Budete lépe spát
10. Zlepšíte si duševní i tělesnou kondici

pravidelné cvičení:

pilates

pondělí 19–20 hodin

zumba

čtvrtek 19–20 hodin

NEBO AKCE PLNÁ ZUMBY A PILATES

11. března 2012 v tělocvičně ZŠ Vrdy
08:30–09:00 prezentace
09:05–10:05 zumba s hostem Lindou Krajdlovou
10:15–11:15 strong zumba s Ivetou Littovou (posilko)
11:20–12:10 pilates s Ivetou (towel work – ručník)
 přihlaste se na telefonu: Mgr. Iveta Littová 731 117 533
 vstupné pro členy TJ Slavoje – 90 Kč, ostatní 120 Kč

Trim
SECURITY s.r.o.

TRIM SECURITY s.r.o.
BEZPEČNOSTNÍ AGENTURA
NADEMLEJNSKÁ 651/7
109 00 PRAHA 9-HLOUBĚTÍN
+420 724 757 785
+420 606 832 318

PAVEL PLŠEK

■ SÁDROKARTONOVÉ PŘÍČKY
■ MINERÁLNÍ PODHLEDY
■ PŮDNÍ VESTAVBY

SVOBODY 90, DOLNÍ BUČICE
285 71 VRDY
mobil: 777 939 109
e-mail: plsek.pavel@seznam.cz

KLEMPÍŘSKÉ a POKRÝVAČSKÉ PRÁCE

KAMIL HÁJEK

■ mobil: 606 564 685
e-mail: strechy.kamilhajek@seznam.cz

BRAMAC – BETA – TONDACH
OKAPOVÝ SYSTÉM, POZINK – MĚŘ – LINDAB
STŘEŠNÍ OKNA VELUX – ROTTO

SDH Vrdy
a SDH Dolní Bučice
spolu s Obcí Vrdy

pořádají
v sobotu 24. března 2012
v KD Vrdy
od 20:00 hod.

**HASIČSKÝ
BÁL**

Hraje
JEL - BAND
Vladimíra Jelínka

Vstupné: 100,- Kč rezervace míst:
tel.: 728 949 852

STOMATOLOGICKÁ PRAXE

MUDr. MARCEL PEKÁREK
POD NÁDRAŽÍM 1205, ČÁSLAV

OZNAMUJE, ŽE REGISTRUJE DO PÉČE NOVÉ KLIENTY
■ VEŠKERÁ STOMATOLOGICKÁ PÉČE ZAJIŠTĚNA
■ DIGITÁLNÍ RTG, OPG, PROTETICKÉ ŘEŠENÍ
KLIENTI SE MOHOU OBJEDNÁVAT OSOBNĚ
NEBO TELEFONICKY: +420 327 316 893, +420 774 712 352

OBEC VRDY pořádá

Dětský karneval

neděle 4. března 2012 od 14 hodin
v sále Kulturního domu ve Vrdech

Doprovodný program:

sportovní vystoupení ZUŠ J. L. Dusíka – Free club Ivety Littové
DOG dancing Agility Primavera Vrdy

soutěž o nejlepší masku a jiné hry
vstupné děti, dospělí – Kč 20

JKIVAHU
a Obec Vrdy pořádají III. ročník

**MASOPUSTNÍHO
PRŮVODU 3.3. 2012**

k tanci a poslechu hraje dechovka
TOMÁŠE KOTĚRY (Golčův Jeníkov)

od 10 hod. na Statku, směr obchůzky ke kovárně
odpoledne na statku

Veselice

Strílení medvěda!

BRZDAŘI HRAJÍ

K POSLECHU I TANCI

NA TRADIČNÍM SKAUTSKÉM COUNTRYBÁLE

„NA STATKU“ v horních bučicích

24.3.2012 OD 20.00
VSTUPNÉ 100 Kč

vydává Obecní úřad Vrdy, Smetanovo náměstí 28, 285 71 Vrdy | IČO 00236616
telefon +420 327 397 221 | fax +420 327 397 284 | mobil +420 602 595 020
pod ev. č. MK ČR E 20022 | náklad 750 ks | ZDARMA | č. 2/2012 vychází 29. února
2012 | uzávěrka příspěvků je 15. dne příslušného měsíce | za věcnou správnost
příspěvků odpovídají autoři | vydavatel si vyhrazuje právo případného krácení,
jazykové korektury a výběru poskytnutých příspěvků | nevyžádané rukopisy nevracíme
redakce:

Ing. Miloš Mlynka – místostarosta@obecvrdy.cz, Josef Moravec – morawitz65@gmail.com
František Kríž – frantisek.kriz57@seznam.cz | grafika MgA. Andrea Michálková
ajazvrd@centrum.cz | tisk Ofsetová tiskárna Ivan Vopelák, St. Kolín, www.tiskvopelak.cz